

АВТОМАТИЗОВАНІ СИСТЕМИ ПІДТРИМКИ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ В УПРАВЛІННІ ПРОЕКТАМИ

Сучасне управління проектами не може обійтися без інтерактивних комп'ютерних систем для підтримки різних видів діяльності компанії під час прийняття рішень стосовно недостатньо структурованих і неструктурованих проблем проекту. Такі системи дають змогу особам, які приймають рішення, відшукувати релевантні дані, згенеровані системами оброблення транзакцій та інших внутрішніх інформаційних джерел, а також надають доступ до зовнішньої, по відношенню до організації, інформації. Інформаційна система підтримки прийняття рішень дає змогу користувачам моделювати й аналізувати інформацію у такий спосіб, який буде найефективнішим для вироблення певного специфічного рішення і буде забезпечувати підтримку в інтерактивному режимі.

Прийняття управлінських рішень слід розглядати не як окремий етап циклу управління, а як спільний процес, який пронизує всі сфери діяльності організації (розробка, збут, фінанси, кадри, матеріально-технічне забезпечення тощо) та всі функції управління (контроль, аналіз, прогнозування, планування тощо).[1]

Ефективність проекту залежить від рішень на кожній стадії його здійснення, причому неправильне вихідне розуміння цілей спричиняє по ланцюжку помилки у постановці задач та у визначенні обсягу робіт за проектом, що, в свою чергу, призводить до втрат часу і коштів. Також часто в процесі прийняття рішень особи, які приймають рішення припускають помилки. Причини можуть бути достатньо різні, від прийняття так званих односторонніх рішень, які керуються емоціями, до відсутності системного підходу та слабкої аналітичної бази у прийнятті рішення.

Відповідно найчастіше автоматизовані комп'ютерні системи для підтримки рішень впроваджуються у процесну область вимірювання і аналізу (Measurement and Analysis), яка забезпечує зберігання і надання можливостей вимірювання ключових показників, які використовуються для задоволення потреб інформаційного менеджменту. Аналіз та структурування показників системами підтримки прийняття рішень підтримують виконавчу та управлінчу роботу розробників, тестувальників та менеджерів.[2]

Залежно від кількості розглянутих альтернатив отримують рішення, які можуть бути:

- бінарні – це вибір, який здійснюється за наявності тільки двох альтернатив (“так” або “ні”);
- стандартні рішення – це вибір, який здійснюється при невеликій кількості альтернатив;
- багато альтернативні рішення – це вибір, який здійснюється при великій скінченній кількості альтернатив;
- безперервні рішення – це вибір, який здійснюється при нескінченній кількості альтернатив.[3]

Системи підтримки прийняття рішень найчастіше розробляються на основі сховищ даних та OLAP-технологій, із використанням штучного інтелекту (Artificial intelligence), засобів машинної імітації. Основні функції таких систем:

- підтримка механізмів збору та доступу для одержання даних з оперативних різноманітних джерел;
- автоматизована робота з структуруванням та зберіганням зібраних даних;
- інтелектуальна обробка та аналіз даних у відповідності до заданої конфігурації;
- формування та видача звітних результатів у вигляді наочних можливих рішень.

В залежності від зміни даних із джерел, найкраще рішення може змінюватись, тому необхідно враховувати актуальність результатів та часові рамки прийняття рішення. Результати дадуть змогу особам, які приймають рішення, прийняти найкраще рішення опираючись на виконаний аналіз.

Список використаних джерел

1. Братушка С. М. Системи підтримки прийняття рішень / С. М. Братушка, С. М. Новак, С. О. Хайлук. – Суми: ДВНЗ “УАБС НБУ”, 2010. – 266 с.
2. Довгань Л. Є. Управління проектами / Л. Є. Довгань, Г. А. Мохонько, І. П. Малик. – Київ: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2017. – 429 с.
3. Системи і методи підтримки прийняття рішень / П. І.Бідюк, О. Л. Тимощук, А. Є. Коваленко, Л. О. Коршевніюк. – Київ: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2020. – 610 с.